

Tscherning: Jeg har ikke klaget over, at der blev talt imod en fraværende Mand, og jeg har ikke bebrejdet det ærede Medlem her bagved (Barberg), at han har talt imod denne Mand. Alt, hvad jeg har fremhævet, er, at han har talt imod ham af den Grund, at han er født paa et Sted her i vort Fædreland, hvor der tales Tydsk.

Justitsministeren: Jeg kan ikke tilægge mig den Fortjeneste, aabent at have udtalt, at jeg selv erkjendte, at den med Hs. Majestæts Billigelse constituerede Theaterchef ikke var i Besiddelse af tilstrækkelig æsthetisk Dannelse. Jeg skal i saa Henseende blot tillade mig at henvise til de Ord, jeg har benyttet, og som findes i Rigsdagstidenden; den ærede Taler vil da finde, at jeg har sagt, at jeg har „sikkret mig Midler til at høre paa det, som man ikke troer er tilfælde i høi Grad hos ham, nemlig den æsthetiske Rundskab.“ Jeg har aldeles ikke sagt, hvad jeg troer eller ikke troer i denne Henseende; havde jeg ikke troet ham i Besiddelse af saadanne æsthetiske Rundskaber, havde jeg ikke indstillet ham. Jeg skal ikke komme tilbage paa Vanskelighederne ved at faae den paagjældende Post besat; men kun beklage, at man opfatter det nationale Begreb paa den Maade, at en Mand ikke skulde kunne forestaae Theatret, fordi han er født og opbragen paa Tydsk, naagtet han i 20 Aar har været her, og i den Tid har havt Velighed og Interesse nok til at gjøre sig bekendt med dansk Litteratur, hvilket jeg troer i meget høi Grad har været Tilfældet med den Paagjældende. Man skulde troe, at Theatret alene levede af nationale Frembringelser, og jeg tilstaaer, at man i den Tid, denne Mand har bestyret Theatret, kunde komme til den Formodning; thi man seer ikke stort andet annonceret end Skuespil af dansk Oprindelse; men man behøver ikke at gaae langt tilbage i Tiden for at see, at Oversættelserne spille og maae spille en stor Rolle hos os, og i saa Henseende er det jo heldigt, at Theaterchefen er bekendt baade med dansk og med fremmed Litteratur. Jeg maa lykønske de øvrige slesvigske Embedsmænd med, at deres Ansættelser ikke ville blive saaledes bestridte som denne Embedsmands, der vistnok har et lige saa

flort Drav paa at komme til at tjene Staten som Andre.

C. B. Nimestad: Jeg skal først tillade mig at henvende et Par Bemærkninger til den høitærede Justitsminister, der ad interim fungerer som Cultusminister. Jeg troede, at man deraf, at der i Udkastet til Finantsloven ikke var opført Noget til Examinationscommissioner, kunde slutte, at den for disse Bevillinger til Grund liggende Tanke var opgiven, og det har derfor glædet mig at høre, forsaavidt jeg har forstaaet den høitærede Minister ret, at dette ikke er Tilfældet, men at Sagen paany er tagen under Behandling. Naar den høitærede Minister iøvrigt bemærkede, at medens man for Oprettelsen af Examinationscommissioner har anført, at ved Studierne, som de nu drives, finder Overlæsning af Examinationsforbringer Sted, har man paa den anden Side derimod anført, at Universitetet ved en saadan Foranstaltning vilde lide et Skaar i sine Forelæsninger, da er denne Grund, saavidt jeg forstod, hentet fra et Bilag, der hidrører fra Universitetet selv. Jeg troer, at det vilde have været bedre for Universitetet og dets Anseelse, om det havde undladt denne Bemærkning om Hensynet til sine Forelæsninger, thi søges Universitetets Forelæsninger, kun fordi man skal lade sig examinere af den samme Mand, som holder Forelæsninger, er det ikke stort bevendt med dem. — Den høitærede Justitsminister meente, at det vilde være rigtigt, om der kom et Forslag fra mig med Hensyn til at holde Bibliothekerne aabne paa beleilig Tid. Dertil skal jeg bemærke, at dette ikke vilde være rigtigt, medmindre den høitærede Minister forudsætter, at der i saa Fald behøves flere Kræfter til Bestyrelsen af Bibliothekerne, og Foranstaltningen saaledes faaer en finantsiel Betydning, thi ellers er dette en reen Administrations sag, som det ikke tilkommer mig at gjøre Forslag om her i Thinget, det skulde da ialtsald være paa en ganske anden Maade. — Til det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) ønsker jeg om to Punkter at gjøre nogle Bemærkninger; det ene angaaer en Fæstning, det andet en Domkirke. Det ærede Medlem troede at have opdaget, at Fredericia ikke dueede til